

## V

(Ogłoszenia)

## POSTĘPOWANIA SĄDOWE

## TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

**Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 5 maja 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tartu Ringkonnakohus — Republika Estońska) — Novo Nordisk AS przeciwko Ravimiamet**

(Sprawa C-249/09) <sup>(1)</sup>

**(Produkty lecznicze stosowane u ludzi — Dyrektywa 2001/83/WE — Reklama — Pismo medyczne — Dane niezawarte w streszczeniu cech charakterystycznych produktu)**

(2011/C 186/02)

Język postępowania: estoński

**Sąd krajowy**

Tartu Ringkonnakohus

**Strony w postępowaniu przed sądem krajowym**

Strona skarżąca: Novo Nordisk AS

Strona pozwana: Ravimiamet

**Przedmiot**

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Tartu Ringkonnakohus — Wykładnia art. 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi (Dz.U. L 311, s. 67) — Reklama produktu leczniczego w piśmie medycznym skierowana do osób uprawnionych do przepisywania produktów leczniczych — Kwestia możliwości zawarcia w ramach tego rodzaju reklamy danych wykraczających poza dane wskazane w opisie cech produktu

**Sentencja**

1) Artykuł 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 listopada 2001 r. w sprawie wspólnotowego kodeksu odnoszącego się do produktów leczniczych stosowanych u ludzi, zmienionej dyrektywą 2004/27/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r., powinien być interpretowany w ten sposób, że obejmuje on również cytaty z pism medycznych lub innych prac naukowych zawarte w reklamie produktu leczniczego skierowanej do osób uprawnionych do przepisywania lub dostarczania tego rodzaju produktów.

2) Artykuł 87 ust. 2 dyrektywy 2001/83, zmienionej dyrektywą 2004/27, powinien być interpretowany w ten sposób, że zabrania publikowania w reklamie produktu leczniczego skierowanej do osób uprawnionych do jego przepisywania lub dostarczania informacji niezgodnych ze streszczeniem cech charakterystycznych produktu, lecz nie nakazuje, by wszystkie informacje podane w tej reklamie były zawarte w owym streszczeniu lub by mogły one zostać z niego wywiedzione. Tego rodzaju reklama może zawierać informacje uzupełniające dane wskazane w art. 11 rzeczonej dyrektywy, pod warunkiem że te informacje:

— potwierdzają lub precyzują te dane, pozostając z nimi w zgodności i nie wypaczając ich oraz

— są zgodne z wymogami wskazanymi w art. 87 ust. 3 i art. 92 ust. 2 i 3 rzeczonej dyrektywy.

<sup>(1)</sup> Dz.U. C 220 z 12.9.2009.

**Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 5 maja 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Republice Portugalskiej**

(Sprawa C-267/09) <sup>(1)</sup>

**(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Swobodny przepływ kapitału — Artykuł 56 WE i art. 40 porozumienia EOG — Ograniczenia — Opodatkowanie bezpośrednie — Podatnicy niebędący rezydentami — Obowiązek wyznaczenia przedstawiciela podatkowego)**

(2011/C 186/03)

Język postępowania: portugalski

**Strony**

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: R. Lyal i G. Braga da Cruz, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Portugalska (przedstawiciel: L. Inez Fernandes, pełnomocnik)

Interwenient popierający stronę pozwaną: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: M. Muñoz Pérez, pełnomocnik)